

UVOD

Ujedinjene nacije su osnovane kao nasljednica Društva naroda, za koje su mnogi smatrali da su neefikasne u ulogama međunarodnih upravnih tela. Društvo naroda je osnovano kao odgovor na Prvi svjetski rat, na pretpostavkama da bi jedna takva organizacija mogla sprečiti takve ratove, ali ipak nije uspjelo da spreči izbijanje Drugog svjetskog rata. Najveća prednost koje Ujedinjene nacije imaju nad Društvom naroda je sposobnost da održavaju i isporuče oružane snage svojih članica kao mirotvorce. Termin „Ujedinjene nacije“ skovao je Frenklin Delano Ruzvelt tokom Drugog svjetskog rata, kojim je označio Saveznike. Prvi put je formalno korišćen 1. januara, 1942. u Deklaraciji Ujedinjenih nacija, koja je angažovala Saveznike na principima Atlantske povelje i obavezala ih da ne sklapaju pojedinačno mir sa Silama osovine.

Ideja o Ujedinjenim nacijama je razrađena u deklaracijama potpisanih na Savezničkim konferencijama u Moskvi, Kairu i Teheranu tokom 1943. Od avgusta do oktobra 1944, predstavnici Francuske, Republike Kine, Ujedinjenog Kraljevstva, Sjedinjenih Država, i Sovjetskog Saveza sastali su se kako bi razradili planove na imanju Damberton Oaks u Vašingtonu. Ti i kasniji razgovori proizveli su predloge koji opisuju smisao postojanja organizacije, njenog članstva i organa, kao i sporazume za održavanje međunarodnog mira i sigurnosti i međunarodne socijalne i ekonomske saradnje.

Na vrhuncu Drugog svjetskog rata, kada je pobjeda savezničkih snaga nad silama Osovine bila već izvesna, **jedna od ideja „očeva osnivača“ Ujedinjenih nacija (UN) bila je „učvršćivanje“ novog sistema kolektivne bezbjednosti formiranjem stalne stajaće vojske UN.**

Ova vojska je, kao operativni dio koncepta kolektivne bezbjednosti, ostala samo kao ideja i slijedila je sudbinu mnogih drugih u čijoj suštini je bila percepcija UN kao sistema koji bi omogućio „kraj svih sukoba“. Umesto nje, stvoren je jedinstven i dinamičan instrument za rešavanje (pre svega međudržavnih) sukoba - mirovne misije. Ovakvo *ad hoc* obrazovanje međunarodnih vojnih snaga radi kontrole i rešavanja oružanih sukoba postalo je vremenom jedan od glavnih instrumenata politike UN i predstavljalo je prije izraz neophodnosti, nego promišljenog delovanja.

Ujedinjene nacije su jedini postojeći univerzalni mehanizam kolektivne bezbjednosti.

Cilj im je da sprečavaju bezbjednosne probleme u međunarodnim odnosima, da ih rješavaju i da posreduju u njihovom mirnom rješavanju, uz puno uvažavanje suverene jednakosti i nacionalne bezbjednosti zemalja-članica i neprikosновенosti njihovih unutrašnjih nadležnosti, osim u mjeri u kojoj je to neophodno za uspostavljanje međunarodnog mira i bezbjednosti.

Takođe, organizacija bi trebalo da učestvuje i u rješavanju drugih – nevojnih problema, čak i na poziv zemalja-članica.